In Lewis Carroll, adică în autorul unei cărţi care a devenit vestită, a fost tradusă în nenumărate limbi şi a primit cea mai frumoasă răsplată la care poate nădăjdui o carte: a intrat în tezaurul literaturii universale.

Cum s-a putut întîmpla aceasta?

Tînărul lector s-a dus într-o zi să facă o vizită prietenului său Liddell. Acolo îl aşteptau trei prieteni nerăbdători: mica Alice şi cele două surori ale ei. Prietenii porniră să facă o plimbare cu barca pe rîu şi ca de obicei unchiul Charles trebui să plătească birul de care nu era iertat niciodată: să istorisească o poveste născocită de el. Unchiul Charles nu se lăsă mult rugat şi-i duse pe micii săi prieteni într-o ţară fără pereche pe lume. Aşa se născu „Alice în ţara minunilor" pe care autorul ei o publică doi ani mai tîrziu şi care în scurtă vreme îi aduce o faimă cum nu i-au adus niciodată înfricoşătoarele şi neînţelesele tratate de matematici superioare pe care le-a publicat în cursul vieţii sale.

După cum vă veţi încredinţa voi înşivă, ţara pe care o cunoaşte Alice este cu adevărat o ţară a minunilor. Mi se pare că autorul s-a silit să urmeze o singură regulă: nimic să nu fie ca în realitate, totul să pară cît mai sucit, cît mai fără noimă. Parcă ar fi tăiat în bucăţele nenumărate basme, le-ar fi amestecat într-o pălărie şi ar fi scos bucăţelele la întîmplare, avînd însă grijă ca niciuna să nu se potrivească cu cealaltă. Autorul şi-a lăsat acasă toată ştiinţa de matematician şi a fugit într-o ţară în care nu sînt cifre, legi şi teoreme care nu pot fi încălcate. Cea mai mică schimbare pe care ar suferi-o vreo cifră, vreo regulă sau vreo lege ar duce la o asemenea zăpăceală în lumea matematicilor, încît orice profesor se vede silit să nu-şi trădeze nici o clipă preocupările sale serioase chiar dacă în pieptul lui bate o inimă veselă.

Există însă o ţară în care tînărul nostru profesor se simte la largul său. În ţara minunilor un iepure alb îşi scoate ceasul din buzunar şi fuge îngrozit de mînia unei regine necunoscute; Alice se face cînd mare, cînd mică, după cum mănîncă unele lucruri sau altele; şoarecele se teme de pisică dar are

cunoştinţe de istorie şi ştie să organizeze un cros Caucus. Iepurele pereche de mănuşi albe şi porunceşte Alicei să i le aducă; omida fume narghilea, dă sfaturi şi cunoaşte poezia „Om bătrîn, măi tată Will", î se povesteşte despre un bătrîn giumbuşlucar ce stă cu capul în jos, face înghite o gîscă întreagă, deşi e ştirb, şi ţine pe nas un ţipar; c te face să creşti dacă mănînci dintr-o parte şi să devii mititel da nînci din cealaltă parte; porumbelul crede că o fetiţă şi un şar unul şi acelaşi lucru deoarece amîndoi mănîncă ouă; lacheul, îmbr livrea şi care de fapt nu este decît un peşte, duce unei ducese o i din partea reginei. Ducesa stă în mijlocul bucătăriei şi leagănă un copil fapt este un purceluş foarte iubitor de piper; bucătăreasa îşi bombarde pîna cu farfurii şi tingiri, iar pisica rînjeşte deoarece este o pisică shire[1] (deşi nu se lămureşte pînă la urmă de ce o pisică de Cheshire să rînjească). Pălărierul şi iepurele de martie, două personaje cam s sînt obligaţi să stea veşnic la ceai, deoarece Timpul a fost ucis din reginei. Ei se întreabă dacă: „văd ceea ce mănînc" este acelaşi lucru nînc ceea ce văd" şi pun Alicei tot felul de întrebări asemănătoare. nul de crocket apare o regină şi un rege însoţiţi de numeroşi so curteni. Regina este foarte capricioasă şi sîngeroasă, iar regele un g lipsit de autoritate. Curtenii sînt înspăimîntaţi, soldaţii sînt supuşi, nu sînt decît un pachet de cărţi de joc. Broasca ţestoasă nu este imitaţie de broască ţestoasă, zgripţorul a urmat cursul de istori racii dansează cadrilul şi totul se întîmplă aşa cum nu te aştepţi, este prima condiţie pe care trebuie s-o îndeplinească o ţară a m

Cei care au scris despre cartea lui Lewis Carroll s-au străduit ca ruptă cu totul de vremea în care a fost scrisă. Chiar şi autorul ţişază povestea ca pe o „fugă din plictisitoarea realitate". S-ar put adevărat. Dar să vedeţi cum o înfăţişază pe regină: capricioas jucîndu-se cu viaţa supuşilor ei, gata în fiecare clipă să-i taie capu

[1] Citeşte: Ceşă. (n.t.)